

med de materielle Rettsregler paa dette Omraade, og ogsaa ere blevne tilfidesatte af Domstolene. Der er endvidere givet den Regel, at den øverste Autoritet med Hensyn til disse Forhold skal være Justitsministeriet og ikke som nu Indenrigsministeriet. Det er freimdeles foreskrevet, at Beskjendtgjørelsen af disse Anmeldelser skal indrykkes ikke alene i Berlingste Tidende, saaledes som det nu alene sker, men tillige i vedkommende Stiftstidende, og endelig er det foreskrevet, at der hvert Aar skal udgives for hele Landet en fælles Samling af de i Aarets Løb stedfundne Registreringer. Jeg skal bemærke, at der allerede nu ad privat Vej for Kjøbenhavns Vedkommende med Veiviseren følger en saadan Bearbejdelse af Firmaregistrene paa den faare bekvemme og gode Maade, at Veiviserens Redaktion foretager alle Tilføtelser og Rettelser, og at man saaledes uden videre Besvær kan finde alle de gjældende Firmaer, Noget, som jo ikke vil blive Tilfældet med den ny Firmatidende, men som vel heller ikke lader sig gjøre.

Jeg skal derefter vende mig til det andet Kapitel, der jo handler om Firmaer. Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa en væsentlig og vigtig Forandring, som med velberaad Hu og visdom med Føie har fundet Sted. Reglen i Loven af 1862 § 1 er den, at Ingen maa drive borgerlig Væring under et Firma, der er forskjelligt fra hans eget Navn, førend han har gjort en Anmeldelse. Den, der driver en Forretning under sit eget Navn, behøver saaledes ingen Anmeldelse at gjøre. I denne Henseende er der stet en vigtig Forandring ved Lovens § 8, der gaar ud paa, at Enhver, der driver Handel, er med enkelte Undtagelser af Smaa-handel pligtig til at anmelde til Handelsregistret det Firma, hvorefter Forretningen drives og Underskrift med Hensyn til samme meddeles. Dette er altsaa en væsentlig materiel Forandring i de nugældende Rettsregler. Der findes dernæst i § 9 vigtige Regler, der væsentlig afvige fra de nuværende Rettsregler, og som gaa ud paa at sikke, hvad der i Almindelighed kaldes Firmaets Sandhed, idet Forholdet nu i Virkeligheden er dette, at man kan vælge et Firma, der er vildbledende baade i den ene og den anden Henseende. Forholdet vil derimod efter Lovforslagets § 9 blive det, at enhver Art af

Handelselskab skal kunne kjendes som saadan, at man ved Valget af sit Firma skal sætte Trediemand i Stand til at skønne, hvad Art af Handelselskab han har at gjøre med, og tillige et saadant, at der med Hensyn til de særegne, mere individuelle Valg af Navn heller ingen Misbrug kan finde Sted. I § 10 gives der Regler, som gaa ud paa Beskyttelse imod Misbrug fra Trediemands Side, idet der foreskrives, at Ingen maa i sit Firma uden Hjæmmel optage anden Mands Navn eller Navnet paa anden Mands faste Eiendom, og at et Firma ikke maa indeholde Angivelse af Foretagender, der ikke staar i Forbindelse med Forretningen, ligesom det foreskrives, at et Firma tydelig skal adskille sig fra andre i samme Kommune bestaaende og i Registret indførte Firmaer. Det kan ikke nægtes, at dette med Hensyn til en Del almindelige Navne kan være vanskeligt nok. Naar en Mand hedder noget Saadant som Hans Petersen, saa kan han meget let ved Registreringen finde sit Navn allerede optaget, og man har derfor søgt at hjælpe derpaa ved den Regel, at han i saadanne Tilfælde ved et Tillæg til sit Navn eller paa anden Maade tydelig skal adskille sit Firma fra det ældre, Jeg skønner ikke rettere, end at man er nødsaget til at gaa den Vej. Dernæst findes der i Lovens §§ 11—13 Regler om Forandring af Firmaer. Der er jo i saa Henseende modstaaende Hensyn at tage. Paa den ene Side bør man forhindre, at der paa uberettiget Maade slaas Kapitel ud af et Firma. Det er klart nok, at naar en Mand har ophævet sit Firma, trækker alle sine Penge ud af det og saa til syvende og sidst vil sælge den tomme Skal til en eller anden daarlig Person, der kun mener derigjennem at bedrage sine Medborgere, saa vilde det jo være uheldigt nok. Paa den anden Side er det klart nok, at man bør vogte sig for at tilintetgjøre virkelige Værdier, der jo ofte kunne være Frugter af et langt Livs eller flere Generationers hæderlige Arbejde. Dette er jo Hensyn, som ganste væsentlig gjøre sig gjældende for de Nærmeste, de Paarørende, specielt for Enken og Arvingerne. Der findes for Resten ogsaa en Regel i saa Henseende af mere moderne Karakter, nemlig om den Ugtemand, som fortsætter den af hans Hustru før eller under Ugteskabet drevne Forretning. Efter min Opfattelse er det en Slags Fremtids-